

hed, at man dermed ansaa det pekuniære Mellemværende mellem Kongehuset og Finanserne for afgjort en Gang for alle, altsaa saaledes, at dermed var den Sag endt. Men Civillisten kunde selvfølgelig ogsaa fastsættes ud fra et andet Synspunkt, nemlig med det for Øje, at der vilde kunne være Tale om gennem særlige Bevillinger at supplere den en Gang givne Bevilling af Hensyn til Kongefamiliens Omfang og Stilling til enhver given Tid. At det imidlertid er det første Synspunkt, som her i Landet gøres gældende, vil vel vanskeligt blive omtvivst. Civillisten er jo særdeles rundelig. Den har jo samme Omfang, som den fik fra Begyndelsen af over for den første Konge, der gik over fra Absolutismen til det konstitutionelle Regime, og den har beholdt det samme Omfang, uagtet Landets Omfang er blevet formindstet. Men hvordan man nu end vil opfatte dette, saa fastholder jeg i alt Fald det, at der ikke i vor Forsatning er tvivlende Motiver til at gaa ud over Civillisten. Imidlertid kan jeg dog indrømme, at der for Kronprinsens Vedkommende, for den til enhver Tid værende Kronprinses Vedkommende kan paavises Motiver i vor Forsatning til en Særstilling, for saa vidt nemlig Kronprinsen som Medlem af Statsraadet i vor Forsatning har en Særstilling, der kunde motivere Ønsket om ogsaa pekuniært at stille Kronprinsen paa en særlig Måade, men ud over det findes der i hvert Fald intet i vor Forsatning. De Betragtninger, jeg her ganske løselig har berørt, ville jo komme til at spille en dobbelt Rolle i den følgende Forhandling om denne Sag. De ville kunne være Motiver for enkelte Medlemmer til at modsætte sig disse Bevillinger dels paa Grund af de Konsekvenser, der ligge deri og dels ogsaa paa Grund af deres egen Bestaaenhed. Men de ville og de bør i hvert Fald for hele Tingets Vedkommende være en Opfordring til at klargøre sig de Synspunkter, hvorunder man overhovedet vil behandle Sager af denne Art. Jeg finder det meget urigtigt, at disse Spørgsmaal efterhaanden ved enkeltvis umotiverede Afgørelser vokse op til at blive et almindeligt Princip, en almindelig Regel, som vi ikke paa noget Tidspunkt have vedkendt os, og som vi paa anden Side ifølge Konsekvensernes Magt ville have meget ondt ved at modsætte os. I den Henseende skal jeg bemærke, at Princippet her angaar jo ikke blot Udstrækningen af de Personer, om hvilke der kan være Spørgsmaal, men det angaar ogsaa Omfanget af Understøttelsernes Størrelse, og navnlig for Prins Baldemars Vedkommende ligger der jo den yderligere Tanke deri, at man ikke blot skulde

en Gang for alle vedtage en saadan Donation, men ogsaa følge Prinsen paa hans senere Livsveje og udføre disse Bevillinger efter, hvad man til enhver given Tid mener efter den paagældende Prinses Stilling at være ønskeligt og nødvendigt. Disse Grunde gøre, at jeg meget vilde ønske, at et Udvalg, hvis et saadant bliver nedsat, ikke vilde vende tilbage her til Tinget, som jeg huster, at Finansudvalget gjorde, da der var Tale om Loven af 15de Marts 1880, med en Indstilling paa en eneste Linie, i hvilken ikke stod andet end dette, at Udvalget indstillede Forslaget til Vedtagelse, men at man maatte komme til en virkelig Overvejelse af disse Spørgsmaal, saaledes at det kunde komme til at foreligge Tinget her til Afgørelse, om man vil gaa ud over det, som i og for sig maa siges at ligge i vor Forsatning, og hvor langt man da vil gaa. Jeg kan ikke andet end gentage, at i de Tilfælde, vi tidligere have haft, ser jeg ikke noget som helst Princip eller nogen som helst Regel, ikke noget som helst, der skulde binde os ved de tidligere Afgørelser. Saadanne enkelte Tilfælde kunne have deres særlige Grunde, som, for saa vidt man paaberører sig den tidligere Tronfølgers Søn, jo ingenlunde kunne overføres paa den nuværende Tronfølgers Søn, hvis Stilling nu er en helt anden, hvad jeg ikke behøver nærmere at komme ind paa. Vi ere hidtil ikke komne videre ind paa dette Spørgsmaal, end til at afgøre det enkeltvis, hver Gang det forelaa, som en ren og fri Bevillings Sag, hvorunder, antager jeg, man har taget under Overvejelse baade Landets økonomiske Stilling og ogsaa Kongefamiliens økonomiske Stilling — maaste ogsaa har taget under Overvejelse Landets politiske Stilling og muligvis ogsaa Kongehusets politiske Situation, hvad jeg da heller ikke vil anse for uberettiget at gøre gældende ved Afgørelsen af en saadan Sag. Til dette Forbehold skal jeg i Øjeblikket indskrænke mig, idet jeg antager, at der senere under denne Sags Behandling vil være Lejlighed til at komme udførlig ind paa Sagens Realitet.

Bojsen: Jeg opfattede maaste ikke de første Ytringer af det ærede Medlem ganske korrekt, men for saa vidt de gik ud paa at give Udtryk for den Tanke, at Forslag af denne Natur ikke burde fremkomme for Rigsdagen, uden at de ved forudgaaende Forhandlinger vare saaledes forberedte, at der ikke kunde blive Tvivl om deres Vedtagelse, helst deres uforandrede Vedtagelse, i Rigsdagen, deler jeg ganske denne Opfattelse. Det vil ikke være vanskeligt at finde en Form